

Toespraak Frédérique Neau – Dufour – Directeur CERD

Uit naam van het Centre Européen en breder nog, vanuit het Ministerie van Defensie, ben ik zeer vereerd hier vandaag de Nederlandse delegatie, die eer komt betuigen aan dappere mannen die op deze bijzondere plek het geweld overleefd hebben en anderen die hier stierven, te mogen begroeten.

Ik wil in het bijzonder begroeten hier aanwezig:

- Kolonel à Campo, Defensie attaché voor Nederland in Frankrijk,
- Mevrouw Berends, Permanent Vertegenwoordiger voor Nederland bij de Raad van Europa,
- De heer Floor, vertegenwoordiger van het ministerie van VWS.

Via jullie herinnert heel Nederland zich de vele Nederlanders die hier gedeporteerd waren omdat zij zich verzetten tegen de nazi machine die hun land probeerde te vernietigen.

Velen zijn hier of in de buitenkampen gestorven. Sindsdien heeft de tijd zijn tol geëist en van de 545 overlevenden na de oorlog leven er heden ten dage nog twaalf.

Deze droge optelsom herinnert ons aan de noodzaak om de getuigenissen van deze overlevenden te bewaren als een schat voor de mensheid. Ook moeten we middelen vinden dit over te dragen. Dit is wat wij doen bij het CERD, het is ook wat de klein- en achterkleinkinderen moeten doen....

Ik ben heel geroerd dat ik op deze plek, eigenlijk een beetje hun plek, drie van de laatste Nederlandse overlevenden van het KI-Natzweiler mag begroeten:

- Ernst Sillem, van wie de antinazistische leuzen gemaakt tijdens de oorlog in onze expositie hangen,
- Jaap van Mesdag, die probeerde te ontsnappen in een kano,
- Skippy de Vaal, die wapens verborg in zijn bakfiets.

Heren, u hebt niets verloren van uw vroegere levenslust als ik naar de gloed in uw ogen kijk. U vertelt ons dat het verzet een gemoedstoestand was. Om te overleven in dit kamp moest dit in uw genen zitten.

Ik ben dankbaar dat Nederland, waar Koningin Wilhelmina het voorbeeld was van de verwerping van de bezetting, nu nog steeds zo actief is om de herinnering van het KI-Natzweiler te laten voortleven. Deze dynamiek hebben we natuurlijk te danken aan één vrouw, Marjolijn de Loos, die

zich met lichaam en geest inzet om deze Vriendenkring te laten leven. Ik spreek mijn dankbaarheid uit en tevens de wens dat de goede relaties die zij had met het CERD ten tijde van mijn voorgangster, Valérie Drechsler, zullen voortduren en zich blijven ontwikkelen.

Voor ik het woord en deze plek weer aan de Nederlanders teruggeef wil ik de Franse vriendenkring en haar leden namens hun voorzitter de heer Rolinet, hier aanwezig, begroeten.

Laat ons herinneren dat op deze vervloekte berg het lijden geen nationaliteit heeft en de strijd voor de vrijheid die wij moeten blijven voeren, een strijd is die alle grenzen te boven gaat. Op deze 10e gedenkdag van de 11e september heeft deze boodschap een bijzondere gevoelswaarde en een grote actualiteit: tolerantie en waakzaamheid moeten altijd een waarschuwing blijven voor een gelukkige mensheid.

Frédérique Neau-Dufour, Directrice CERD